

Lidice

Eliška Rambová

Nastala noc a umlkly hlasy,
šerem se plížil ponurý stín,
na louce větrem šuměly klasy,
vzduchem se nesl podivný splín.

Hvězdy zas na nebi stříbrně září,
zklamaně se však na ruce mé tváří,
rozběhnu se, ač nevím, za čím běžím,
prodírám se tím nočním vzduchem svěžím.

Světlo se blížilo, motor již hučel,
oko se klížilo, pes teskně skučel.
Plameny jako jed létaly světem,
přinesly zkázu, ne život obětem.

Krvavé zbraně se ujaly moci,
nevinnost nechala na duši šrám,
stalo se neštěstí během té noci,
nezůstal netknutý ani ten trám.

Vozy se vzdalují,
oči již tesknou,
neštěstí malují,
slzy se lesknou.
Osud byl předurčen,
život zde bledne,
konec byl zaručen,
národ zas s hrdostí hlavy své zvedne.